

gjennem deres Handelsflaade, og at den eneste Maade, hvorpaa vi kunne gjøre Noget til at skabe en selvstændig Søfart for Island, er ved at sætte Den istand til i Løbet af de første 10 til 20 Aar at forsøge sine Hjælpekilder, uden at det behøver at trykkes af Paalæg, der ville falde tungt for et Land, som staaer saa langt tilbage i alle Henseender, et Land, der, for blot at tage et eneste Exempel, hverken har Post eller Veie — naar man undtager den Post, som vi skaffe det i Sommermaanederne ved Dampbaaden. Den bedste Maade til at hjælpe dem paa er, siger jeg, ikke at sætte dem i den Nødvendighed at betale deres Selvstændighed altfor dyrt, betale den med at lægge Paalæg, som ville forbyde enhver raff og frisk materiel Udvikling.

De nu af mig omtalte tre Værdinger skal jeg hermed tillade mig paa det Bedste at anbefale til det ærede Thing. Det er min fulde Overbeviisning, at, dersom man ønsker denne Sag tilendebragt nu, vil det være nyttigt at vedtage dem, hvorimod jeg ikke troer, at Udvalgets Forslag, hvis det, efter at være vedtaget her og i det andet Thing og optaget af Regjeringen, til Sommeren bliver sendt til Island for at lægges til Grund for en Althingsforhandling, vil føre til det Maal, som vi her stræbe hen til.

Vjerring: De Værdingsforslag, der ere stillede af det ærede 6te Medlem for 1ste Kredts (Moug), kan jeg naturligvis ikke støtte; men jeg anseer det især for hensigtsmæssigt at overlade til den ærede Ordfører at imødegaa hans Motivering af samme. Derimod skal jeg i Korthed forklare, hvad der har foranlediget mig til at fremkomme med det Underændringsforslag, som jeg har stillet. Forinden skal jeg dog først sige et Par Ord om min hele Betragtning af denne Sag.

Da jeg i 1861 havde den Ære at være Medlem af den Commission, som af Regjeringen var nedsat for at undersøge de islandske finansielle Forhold, fik jeg rig Anledning til at blive bekendt med de Paastande og de Fordringer, som fra Islands Side bleve gjorte ligeoverfor Danmarks Finantser, idet nemlig

Ordføreren for disse Fordringer, der var Formand for Althinget, tillige var Medlem af Commissionen. Det var dog ikke saameget igjennem de mundtlige Forhandlinger i Commissionen, som snarere gjennem de skriftlige Indlæg, der veksledes mellem den nysnævnte Formand for Althinget og mig, at jeg kom til en fast Overbeviisning i denne Sag, nemlig til den Overbeviisning, at de islandske Fordringer ikke alene vare i høi Grad opstaaede, men at de tillige ikke hvilede paa noget som helst Retstray, hvorimod der vel kunde gjøres Billighedstray gjældende for, at man skulde hjælpe Islænderne udover de første Aars Banfælgeligheder og derved hjælpe dem til at kunne komme til at indtage en mere selvstændig Stilling. I saa Henseende var der ogsaa flere af Commissionens Medlemmer, der samstemmede med mig. Hvad derimod angik Spørgsmaalet om, hvilket Bæseløb man skulde tilflyde i de første Aar til Islands Finantser, da var Forskjellen i Anskuelsen stor, og jeg stod en Tidlang ganske ene. Det var først i et af de senere Møder, at jeg fik en høist værdifuld Understøttelse, idet den nuværende høitagtede Justitsminister, der var 5te Medlem af Commissionen, begyndte at tage Deel i dens Forhandlinger, hvilke han ved Embedsforeretninger hidtil havde været forhindret fra at overvære. Vi bleve da enige om at opstille det Forslag, som den ærede Ordfører idag har omtalt, men heller ikke det vandt Fleertal i Commissionen, som deelte sig i tre Mindretal. Følgen heraf blev, at Regjeringen lod Sagen staae hen og ikke rørte videre ved den før i 1865. Det Forslag, som i 1865 fremkom fra Ministeriet, var i alt Bessentligt saaledes, at jeg fuldkommen kunde tiltræde det, og navnlig maa jeg udhæve, at den i Bilagene omtalte Erklæring fra Finantsministeriet i mine Tanker indeholder det bedste Bidrag fra Regjeringens Side, som overhovedet findes i denne Sag. Fra den Tid af, at Sagen saaledes blev forelagt til Forhandling i Althinget, forekommer det mig derimod, at den er kommen paa Aveje, idet man alt for meget har taget Hensyn til at gjøre Indrømmelser overfor Althingets Fordringer. Det er naturligt, at det Forslag,